मुहूर्त्तादथ मे दृष्टिः प्रादुर्भूता पुनर्नवा । यया निर्मुक्तमात्मानमपश्यं लब्धचेतसं ।
तस्य ताम्रतलौ तात चरणौ सुप्रतिष्ठितौ । सुजातौ मृदुरक्ताभिरङ्गुलीभिर्व्विराजितौ ।
प्रयत्नेन मया मूर्द्ध्ना गृहीत्वा ह्यभिवन्दितौ । दृष्ट्वाऽपरिमितं तस्य प्रभावममितौजसः ।
विनयेनाञ्जलिं कृत्वा प्रयत्नेनोपगम्य ह । दृष्टो मया स भूतात्मा देवः कमललोचनः ।
तमहं प्राञ्जलिर्भूत्वा नमस्कृत्येदमब्रुवं । ज्ञातुमिच्छामि देव त्वां मायाञ्चैतां तवोत्तमां । १९४०
आस्येनानुप्रविष्टोऽहं शरीरे भगवंस्तव । दृष्टवानखिलान् सर्व्वान् समस्तान् जठरे हि ते ।
तव देव शरीरस्था देवदानवराक्षसाः । यक्षा गन्धर्व्वनागाश्च जगत् स्थावरजङ्गमं ।
त्वत्प्रसादाच्च मे देव स्मृतिर्न परिहीयते । द्रुतमन्तःशरीरे ते सततं परिवर्त्तिनः ।
निर्गतोऽहमकामस्तु इच्छया ते महाप्रभो । इच्छामि पुण्डरीकाक्ष ज्ञातुं त्वाऽहमनिन्दितं ।
इह भूत्वा शिशुः साक्षात् किं भवानवतिष्ठते । पीत्वा जगदिदं सर्व्वमेतदाख्यातुमर्हसि । १९४५
किमर्थञ्च जगत् सर्व्वं शरीरस्थं तवानघ । कियन्तञ्च त्वया कालमिहस्थेयमरिन्दम ।
एतदिच्छामि देवेश श्रोतुं ब्राह्मणकाम्यया । त्वत्तः कमलपत्राक्ष विस्तरेण यथातथं ।
महद्धीतदचिन्त्यञ्च यदहं पृष्टवान् प्रभो । इत्युक्तः स मया श्रीमान् देवदेवो महाद्युतिः ।
सान्त्वयन् मामिदं वाक्यमुवाच वदताम्बरः ।

इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्व्वणि मार्कण्डेयप्रश्ने अष्टाशीत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १८८ ॥

॥ देव उवाच ॥ कामं देवापि मां विप्र नहि जानन्ति तत्त्वतः । त्वत्प्रीत्या तु प्रवक्ष्यामि यथेदं विसृजाम्यहं । १९५०
पितृभक्तोऽसि विप्रर्षे माञ्चैव शरणङ्गतः । ततो दृष्टोऽस्मि ते साक्षात् ब्रह्मचर्य्यञ्च ते महत् ।
अपां नारा इति पुरा संज्ञाकर्म्म कृतं मया । तेन नारायणोऽप्युक्तो मम तत्त्वयनं सदा ।
अहं नारायणो नाम प्रभवः शाश्वतोऽव्ययः । विधाता सर्व्वभूतानां संहर्त्ता च द्विजोत्तम ।
अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रश्चाहं सुराधिपः । अहं वैश्रवणो राजा यमः प्रेताधिपस्तथा ।
अहं शिवश्च सोमश्च काश्यपोऽथ प्रजापतिः । अहं धाता विधाता च यज्ञश्चाहं द्विजोत्तम । १९५५
अग्निरास्यं क्षितिः पादौ चन्द्रादित्यौ च लोचने । द्यौर्मूर्द्धा खं दिशः श्रोत्रे तथापः स्वेदसम्भवाः ।
सदिशश्च नभः कायो वायुर्मनसि मे स्थितः । मया क्रतुशतैरिष्टं बहुभिः स्वाप्तदक्षिणैः ।
यजन्ते वेदविदुषो मां देवयजने स्थितं । पृथिव्यां क्षत्रियेन्द्राश्च पार्थिवाः स्वर्गकाङ्क्षिणः ।
यजन्ते मां तथा वैश्याः स्वर्गलोकजिगीषवः । चतुःसमुद्रपर्य्यन्तां मेरुमन्दरभूषणां ।
शेषो भूत्वाऽहमेवैतां धारयामि वसुन्धरां । वाराहं रूपमास्थाय मयेयं जगती पुरा । १९६०
मज्जमाना जले विप्र वीर्य्येणासीत् समुद्धृता । अग्निश्च वडवावक्त्रो भूत्वाऽहं द्विजसत्तम ।
पिबाम्यपः समाविद्धास्तास्चैव विसृजाम्यहं । ब्रह्म वक्त्रं भुजौ क्षत्रमूरू मे संस्थिता विशः ।
पादौ शूद्रा भवन्तीमे विक्रमेण क्रमेण च । ऋग्वेदः सामवेदश्च यजुर्व्वेदोऽप्यथर्व्वणः ।
मत्तः प्रादुर्भवन्त्येते मामेव प्रविशन्ति च । यतयः शान्तिपरमा यतात्मानो बुभुत्सवः ।